

tingsmedlemmernes Antal skal vokse stadig og blive ved at vokse — jeg ved ikke, til hvormange Hundreder, det skal vokse, det kan jo ingen vide, men gøre vi det Stridt nu, ere vi nødt til at følge det i Fremtiden — finder jeg det her foreliggende Forslag meget utilfredsstillende. Det sidste ærede Medlem rørte jo ved, at man næsten mente, at Forslaget er nødvendigt af Hensyn til Kjøbenhavn og Købstæderne, for at de kunde blive stærkere repræsenterede. Ja hidindtil have vi jo ikke kendt til denne Strid mellem Kjøbenhavn og Købstæderne paa den ene Side og Landet paa den anden Side, vi have jo været delte efter ganske andre Grundsætninger, og vi kunne altsaa vente med at tage denne Side under Overvejelse indtil Forholdet mellem Købstæderne og Landet muligvis skulde begynde at blive usikkert. Som Forslaget her ligger for, forekommer det mig rigtignok at være — jeg havde nær sagt — en særdeles Kjøbenhavns Lov. Kjøbenhavn vil efter Forslaget blive repræsenteret med 20 Folketingsmænd. Nu maa vi dog ikke lukke Øjnene for, at der i Forhold til Folketallet ikke er saa mange Vælgere i Kjøbenhavn, at Procentantallet af Vælgerne er mindre i Kjøbenhavn end i det øvrige Land. Jeg skal saaledes opløse om, at der i Forhold til Folketallet i Kjøbenhavn kun er 14,7 pCt. Vælgere, i Købstæderne 15,7 pCt., men paa Landet 17,1 pCt. Det er ogsaa en Ting, man har Lov til at tage med i Betragtning, da det som sagt ikke fordres i Grundloven, at der absolut skal være 16,000 Indbyggere for hver Folketingsmand. Det staar der ikke, og saaledes er det heller ikke nogen Sinde forstaaet, og der er heller ikke blevet handlet derefter. Kjøbenhavn vil jo i Forhold til sit Vælgertal blive overordentlig stærkt repræsenteret. Men det er ikke nok dermed. Der, hvor Kjøbenhavn har Part i en Kreds, der gør man Broken til et helt Tal. Helt anderledes bærer man sig ad, som jeg snart skal paavise, ude i de spredte Egne. Naar der en Øvrighedskreds har Part i en Folketingsmand, hvor der ikke er Vælgere nok til at faa en saadan, men kun til at have Part i en, kaster man Broken bort. Det er den modsatte Vej ad den, man hidtil er gaaet, og af den, det var rimeligt at gaa, da der er en langt større Procent Vælgere her. Jeg skal endnu give den Oplysning, at i Kjøbenhavn have ikke mindre end 33 Folketingsmænd og 17 Landstingsmænd deres Bopæl. Nu ved jeg vel, at det at have Bopæl i Kjøbenhavn ikke er det samme som at være Repræsentant for Kjøbenhavn, men jeg vil dog sige, at naar man sin Levetid igennem har Bopæl i Kjøbenhavn, saa smit-

tes man deraf; man kommer til at betragte Forholdene fra sine Omgivelser og den Bys Standpunkt, man lever i. Det kan ikke undgaa. Den ærede Valer, som sidst havde Ordet, har jo blandt sine Meningsfæller her i Byen en Repræsentant for en god Landkreds, saa det forekommer mig ikke, han har saa hynderlig megen Grund til at beklage sig. Naar altsaa en Tredjedel af Folketingsmændene ere bosatte her i Kjøbenhavn, og Kjøbenhavn nu skulde have en Forøgelse af 11 Folketingsrepræsentanter, saa forekommer det mig nok, at det bliver for meget af det gode. Forslaget bliver da, om jeg maa udtrykke mig saaledes, et Kjøbenhavns Forslag.

Men min væsentligste Indbending mod Forslaget er dog den, at det i det hele bryder med Traditionen, der gaar i Retning af at forøge Forholdstallet, at lade de spredte beboede Egne faa en forholdsvis talrigere Repræsentation, end de efter Folketallet strengt taget kunne tilkomme, saaledes som den første Valer meget rigtig har gjort opmærksom paa. Med alt det bryder Forslaget. Jeg skal opløse det ved et Par Eksempler, tagne ud af Lovforslagets egne Motiver. Kjøbenhavn kan saaledes egentlig kun tilkomme 19,52, altsaa mellem 19 og 20 Repræsentanter, men faar 20; Sjælland uden for Kjøbenhavn 32,59, men man giver det 33. Gaa vi saa til det sydvestlige Jylland, til de Egne, som jeg nærmest har den Ære at repræsentere — det, som kaldes det sydvestlige Jylland, er Ringtøbing Amt, Viborg Amt, og man kan for den Sags Skyld gerne tage Listed Amt med —, saa tilkommer der Listed Amt 4,34, men det faar kun 4, Viborg 17,38, men det faar kun 17, Ringtøbing Amt 6,30, men det faar kun 6. Nu kan man vel sige: Ja, men Broken er dog ikke en Gang en halv, og derfor er det rigtig nok at kaste den bort. Ja, det vilde være rimeligt, hvis der ikke var disse andre Hensyn, som stadig ere blevne gjorte gældende, og dersom det ikke ogsaa var Tilfældet, at man derved handlede stift imod Traditionen. Traditionen er jo den, at man f. Eks. i 4de og 5te Kreds har i Ringtøbing Amt den Gang, man gav Valgloven af 16de Juli 1849, kun havde 9,700 Indbyggere i den ene og 9,800 i den anden, og at 2den Kreds i Viborg Amt ligeledes havde mellem 9 og 10,000 Indbyggere. Derimod havde Kredsen Langeland henved 18,000, og de Kjøbenhavnske og sjællandske Kredse ligeledes meget store Folketal. Man har naturligvis gjort gældende, at man maatte tage andre Hensyn end dem, som jeg her har nævnt, saaledes ogsaa Flademaal. Dette var f. Eks. i en Kreds i